

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-הכותב לאשתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שמעה, אזלה אחילתה.												פ.ו.
עשינו עצמינו כעורכי הדיינין.	רב נחמן:											פ.ו.
מעיקרא מאי סבר, ולבסוף מאי סבר?												פ.ו.
מעיקרא סבר: (ישעיהו נח) ומבשרך לא תתעלם, ולבסוף סבר: אדם חשוב שאני.												פ.ו.
המוכר שטר חוב לחבירו וחזר ומחלו - מחול, ואפי' יורש מחול.	גופא, אמר שמואל:											פ.ו.
ואי פקח הוא, מקרקש ליה זוזי וכתב ליה שטרא בשמיה.	רב הונא בריה דרב יהושע:											פ.ו.
מאן דדיין דינא דגרמי - מגבי ביה דמי שטרא מעליא, מאן דלא דיין דינא דגרמי - מגבי ביה דמי ניירא בעלמא.	אמימר:											פ.ו.
הוה עובדא וכפייה רפרם לרב אשי, ואגבי ביה כי כשורא לצלמי.												פ.ו.
האי מאן דאיכא עליה כתובת אשה ובע"ח, ואית ליה ארעא ואית ליה זוזי, לבעל חוב מסלקינן ליה בזוזי, לאשה מסלקינן לה בארעא. האי כי דיניה והאי כי דיניה ואי לא איכא אלא חד ארעא ולא חזיא אלא אחד, לבעל חוב יחבין ליה, לאשה לא יחבין לה, מאי טעמא? יותר ממה שהאיש רוצה לישא - אשה רוצה להנשא.	אמימר משמיה דרב חמא:											פ.ו.
האי מאן דמסקי ביה זוזי ואית ליה ארעא, ואתא בעל חוב וקא תבע מיניה, ואמר ליה זיל שקול מארעא, אמרינן ליה: זיל זבין את ואיתי הב ליה?	רב פפא לרב חמא, ודאי דאמריה משמיה דרבא:											פ.ו.
לא	א"ל: [רב חמא]											פ.ו.
אימא לי גופא דעובדא היכי הוה	[רב פפא]											פ.ו.
תולה מעותיו בעובד כוכבים הוה, הוא עשה שלא כהוגן, לפיכך עשו בו שלא כהוגן.	א"ל: [רב חמא]											פ.ו.
לידיך דאמרת: פריעת בעל חוב מצוה, אמר לא ניחא לי דאי עביד מצוה, מאי?	רב כהנא לרב פפא:											פ.ו.
במה דברים אמורים - במצות לא תעשה, אבל במצות עשה, כגון שאומרין לו עשה סוכה ואינו עושה, לולב ואינו עושה, מכין אותו עד שתצא נפשו.	א"ל: [רב פפא], תנינא:											פ.ו.
הרי זה גיטיך ולא תתגרשי בו אלא לאחר שלשים יום, והלכה והניחתו בצדי רשות הרבים, מה?	בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא:											פ.ו.
אינה מגורשת מדרב ושמואל	אמר ליה: [רב חסדא]											פ.ו.
והוא שצבורין ומונחין ברשות הרבים	דרב ושמואל דאמרי תרוייהו:											פ.ו.
וצידי רשות הרבים כרשות הרבים דמו.												פ.ו.
אדרבה, מגורשת מדרב נחמן												פ.ו.
האומר לחבירו משוך פרה זו ולא תהיה קנויה לך עד לאחר שלשים יום - קנה ואפילו עומדת באגם	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא:											פ.ו.
מאי לאו היינו אגם והיינו צידי רשות הרבים												פ.ו.
לא, אגם לחוד, וצידי רשות הרבים לחוד.												פ.ו.
מגורשת מדרב נחמן, וצידי רשות הרבים כאגם דמי.	איכא דאמרי, אמר ליה: [רב חסדא]											פ.ו.
אדרבה, אינה מגורשת מדרב ושמואל, מאי לאו היינו רשות הרבים והיינו צידי רשות הרבים												פ.ו.
לא, רשות הרבים לחוד, וצידי רשות הרבים לחוד.												פ.ו.
המושיב את אשתו חנונית, או שמינה אפוטרופאי - הרי זה משביעה כל זמן שירצה	[ת"ק]											פ.ו.
אפילו על פילכה ועל עיסתה.	רבי אליעזר:											פ.ו.
ר' אליעזר, על ידי גלגול קאמר או לכתחלה קאמר?	איבעיא להו:											פ.ו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

כתובות-הכותב לאשתו		Talmud Navigator																					
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ											
אין אדם דר עם נחש בכפיפה	ת"ש, אמרו לו רבי אליעזר:											◇	!	■	פז:								
אי אמרת בשלמא לכתחלה - שפיר, אלא אי אמרת ע"י גלגול - מאי נפקא לה מינה?															!	פז:							
דאמרה ליה: כיון דקדייקת בתראי כולי האי, לא מצינא דאדור בהדך.															⚡	◇	פז:						
הרי שלא פטר את אשתו מן הנדר ומן השבועה, והושיבה חנונית או שמינה אפוטרופיא - הרי זה משביעה כל זמן שירצה, לא הושיבה חנונית ולא מינה אפוטרופיא - אינו יכול להשביעה	ת"ש: [ת"ק]														◇	!	■	פז:					
אע"פ שלא הושיבה חנונית ולא מינה אפוטרופיא - הרי זה משביעה כל זמן שירצה, שאין לך אשה שלא נעשית אפוטרופיא שעה אחת בחיי בעלה על פילכה ועל עיסתה	רבי אליעזר:														◇	!	■	פז:					
אין אדם דר עם נחש בכפיפה	אמרו לו:																!	■	פז:				
שמע מינה לכתחלה, שמע מינה.																	!	◇	פז:				
כתב לה נדר ושבועה אין לי עליך - אין יכול להשביעה, אבל משביע הוא את יורשיה ואת הבאים ברשותה.																			■	פז:			
נדר ושבועה אין לי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותך - אינו יכול להשביעה לא היא ולא יורשיה ולא את הבאים ברשותה, אבל יורשיו משביעין אותה ואת יורשיה ואת הבאים ברשותה.																				■	פז:		
נדר ושבועה אין לי ולא ליורשי ולא לבאים ברשותי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותיך - אינו יכול להשביעה לא הוא ולא יורשיו ולא הבאים ברשותו לא אותה ולא יורשיה ולא הבאים ברשותה.																					■	פז:	
הלכה מקבר בעלה לבית אביה, או שחזרה לבית חמיה ולא נעשית אפוטרופיא - אין היורשין משביעין אותה, ואם נעשית אפוטרופיא - היורשין משביעין אותה על העתיד לבא, ואין משביעין אותה על מה שעבר.																						■	פז: